

Lectura del llibre del Deuteronomi (26, 4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: “El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat.”» Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

Salm responsorial [90, 1-2.10-15 (R.: 15b)]

Tu que vius a recer de l'Altíssim i passes la nit a l'ombra del Totpoderós, digues al Senyor: «Sou la muralla on m'emparo, el meu Déu, en qui confio.»

R. Estigueu vora meu en els perills, Senyor.

No et passarà res de mal, ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia, perquè ha donat ordre als seus àngels de guardar-te en els camins. R.

Et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres, trepitjaràs lleopards i escurçons, passaràs sobre lleons i serpents. R.

Ja que ell s'ha fet tan meu, jo el salvaré, el protegiré perquè coneix el meu nom. Sempre que m'invoqui, l'escoltaré, estaré vora d'ell en els perills, el salvaré, i tothom l'estimarà. R.

Mirada endins Mn. Raimon Mateu de la Casa, diaca

No em temptis!

Les temptacions ens posen a prova contínuament. Hi ha qui no pot rebutjar la brillantor de l'oripell amb què ens són presentades i caiem davant la falsa felicitat. Som posats a prova per caure en els parany del món present. Llums falsos ens enlluernen i ens obliguen a posar-nos les ulleres de la fe perquè els nostres ulls no quedin ferits. Però, alligonats per Jesús, esperonats per la seva negativa davant la riquesa i el poder, presentem una batalla constant. Cal que ens mantinguem en la fe. Ens convé mantenir l'esperança per no apartar-nos de practicar la caritat amb els germans.

Pregària: Senyor, ajudeu-nos a ser forts davant les temptacions per a merèixer la vostra misericòrdia. Feu-nos perseverar en la decisió de servir i estimar els germans i ajudeu-nos a demanar perdó quan caiguem vençuts.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (10, 8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat.»

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (4, 1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: “Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.”» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que “ha donat ordre als seus àngels de guardar-te” i que “et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.”» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: “No temptis el Senyor, el teu Déu.”» Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

14 de febrer de 2016

Diumenge I de Quaresma

www.arqtgn.cat | n. 3.440

..... als 4 vents

Primeres obres de Misericòrdia

Al llarg d'aquest Any Jubilar em proposo considerar les obres de misericòrdia, tant materials com espirituals, que conformen aquest do, tan arrelat en el cor mateix de l'Evangeli, tenint en compte que Jesús mateix ens el presenta com a definitori de la nostra vocació de cristians deïxebles seus. Començo així amb les dues primeres obres de misericòrdia corporals, que són donar menjar a qui té fam i donar beure a qui té set.

Són innombrables els exemples d'aquesta atenció preferent de l'Església, dels seus fidels i en particular dels seus sants en tots els temps, però em fixaré en un de sol, potser l'exemple més lluminós del segle XX en aquest aspecte: la beata Teresa de Calcuta, que aquest mateix any el Papa declararà santa.

Siguem sensibles a la necessitat aliena, aquest és el segell del cristià

El seu cor era molt gran i no va menysprear anar més enllà de Calcuta quan se l'hi va requerir. La primera ocasió va arribar durant el Concili Vaticà II, quan un bisbe veneçolà li va demanar que anés al seu país i li va explicar la necessitat d'atendre els pobres i també d'oferir un testimoniatge de fe. Ella es va mostrar reticent a la petició, perquè l'Índia li oferia ja un vast panorama per al seu treball, però no va voler desatendre una petició de l'Església, i va enviar-hi les seves monges per a establir-hi la primera comunitat fora del país asiàtic.

La segona petició li va arribar de Roma. En aquest cas encara li va semblar més que les urgències en una ciutat europea no eren tantes, sobretot perquè a Roma ja hi vivien 22.000 monges de molt diverses congregacions, de manera que

DESTAQUEM... (p.5)

«Quaresma interior: camí pasqual», per la Germana carmelita descalça Teresa Rofes

es trobava inclinada a rebutjar-la, fins que va saber que la petició procedia de Pau VI. També hi havia molts pobres a Roma... i a Tanzània, un altre país de la llarga llista que va seguir.

Nosaltres podem trobar-nos a vegades com la mare Teresa, pensant que a Catalunya el nivell de vida és relativament alt i que hi ha governs, institucions i entitats molt diverses que poden cuidar-se'n. El cert, però, és que a cada un de nosaltres Jesucrist ens demana que donem menjar a qui té fam i beure a qui té set, és a dir que els atenguem en les seves necessitats més vitals.

No hem de preguntar-nos llavors si no podrien fer-ho d'altres, sinó què faig jo amb aquest cas que conec, amb aquesta persona que truca a la porta. En el germà necessitat hem de veure-hi Jesucrist. Ell mateix ens va dir que el que fem a aquests germans ho fem a ell. Siguem sensibles a la necessitat aliena. Aquest és el segell del cristià.

+ Jaume Pujol

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR
i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

per a reflexionar

Quaresma interior: camí pasqual

La llibertat cristiana, en el temps litúrgic de Quaresma, rep l'oportunitat d'exercitar-se amb més consciència en el combat espiritual de la fe i la lluita contra el mal, dos aspectes inseparables de l'esdevenir creients, és a dir, col·laboradors del regne de Déu.

Les cinc setmanes que iniciem amb el *signe penitencial* de la imposició de la cendra volen ser una ajuda que desvetlli encara més la **dimensió pasqual** i **baptismal** del viure cristià (alliberament, consagració, purificació, fortalesa...). El fruit és aprendre a estimar cada dia més amb el cor de Déu, font d'on brolla tota autèntica *obra bona* (dejuni, oració, almoïna...).

Per tal que aquesta oportunitat no resti desatesa seria molt positiu recordar que el *Dimecres de Cendra* se'ns demana canviar la nostra **actitud**, la nostra **mentalitat** (*conversió*). Canviar el malentès d'una rutina anual (grisa, adolorida i voluntariosa) d'esforç comportamental... per un *pelegrinatge interior* vers la joia de Pasqua! Transitar per la Quaresma amb el desig de restar més oberts al misteri de la resurrecció del Senyor.

Aquesta ruta del poble de Déu és símbol de **perseverança constant**, entesa com aquella «tossuderia santa» de saber-se i sentir-se fills i filles d'un Pare misericordiós, amb una missió a acomplir en la societat que ens mou a renunciar amb vigor a tants ídols i projectes enganyosos. La Quaresma així viscuda se'ns presenta com un repte agradable, no-voluntarista: és la fascinació de posar en joc la llibertat pròpia, col·laborant en l'acció ininterrompuda de la Gràcia.

De les variades formes de viure creativament aquest temps, una **proposta** podria ser de caire setmanal, agafant com a eix l'evangeli dominical:

EL DESERT (*diumenge I*): deixo que em condueixi i em transformi l'Esperit que guià Jesús? Les meves estones de pregària tenen com a motiu la petició i l'agraïment pel do de l'Esperit?

LA PROFECIA (*diumenge II*): resto indiferent a la veu de tants profetes actuals que clamen per la justícia, la solidaritat, la pau? Els meus gestos, paraules i accions neixen de l'escala de valors que ells defensen?

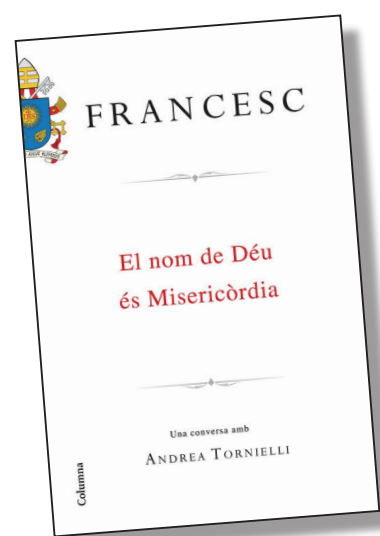
L'ESCOLTA (*diumenge III*): contemplo Jesús, tot sol, dins el meu cor, o hi són també altres ídols que m'enlluernen i desorienten?

L'AMOR INCONDICIONAL (*diumenge IV*): acullo la misericòrdia inesgotable del Pare envers la meua pobresa i limitació, sense cap por?

EL PERDÓ (*diumenge V*): contemplant la serenitat de Jesús, em deixo impactar per la seva llibertat d'esperit, que deslliura de l'opressió mental i espiritual de la culpa?

Gna. Teresa Rofes, carmelita descalça (o.c.d.)

publicacions

EL NOM DE DÉU ÉS MISERICÒRDIA. Una conversa amb Andrea Tornielli

Per primera vegada, en un llibre entrevista signat per ell, el papa Francesc, amb paraules senzilles i directes, es dirigeix a cada home i cada dona del planeta i hi estableix un diàleg íntim i personal. Al centre s'hi troba el tema que més li interessa, la misericòrdia, eix fonamental del seu testimoni des de sempre, i ara, del seu pontificat. En cada pàgina hi vibra el desig d'arribar a totes les ànimes —dins i fora de l'Església— que busquen donar un sentit a la vida, un camí de pau i de reconciliació, una cura a les ferides físiques i espirituals. Per a revelar tot el seu pensament el Sant Pare ha escollit el periodista del Vaticà Andrea Tornielli.

Ed. Columna, 2016. 132 p. PVP: 17,90 €. Aquest llibre es pot trobar tant en castellà com en català a la Llibreria de l'Arquebisbat (Edifici del Seminari. C/ de Sant Pau 4, Tarragona.).

LA MISERICÒRDIA I LA PARAULA DE DÉU EN ELS PARES DE L'ESGLÉSIA

Els Pares de l'Església van ser mestres i intèrprets de la Paraula de Déu i en van fer aproximacions molt diverses. L'al·legoria, per exemple, va ser una forma molt generalitzada de llegir-la; és a dir, la diversitat de passatges dels evangelis s'interpretaven posant-los en relació amb esdeveniments de l'Antic Testament i de la vida de l'Església. La utilització de les al·legories va ser la manera de no caure en una lectura literalista i reduccionista, alhora que ofería llum a altres pàgines de l'Esclatutur i a la vida de la comunitat mateixa.

Posem dos exemples de lectura al·legòrica de la Paraula de Déu al voltant del tema de la misericòrdia:

El passatge de la multiplicació dels cinc pans i els dos peixos es llegeix com a expressió del poble que s'alimenta de l'Antic Testament (cinc pans: cinc llibres del pentateuc; dos peixos: els profetes i el Baptista) i de Jesús, que multiplica la misericòrdia. Alhora, les dotze senalles que en van sobrar s'identifiquen amb la misericòrdia que, un cop rebuda, redonda en bé dels altres. Ciril d'Alexandria (370-444) ho concreta així: «Els deixebles van oferir cinc pans i dos peixos [...] i va quedar per a cadascun d'ells una senalla de trossos sobrats. Per tant, no hi ha res que impedeixi acollir els estrangers. Que ningú digui "no tinc mitjans adequats, el que jo puc fer és una ridícula i

no arriba per a tots". Acolliu els estrangers, estimats. Venceu aquella recança que no duu a la recompensa. El Senyor multiplicarà moltes vegades el poc que teniu més enllà de qualsevol expectativa.»

En l'episodi de Jesús que ressuscita el fill de la vídua de Naïm, els Pares de l'Església van més enllà de la lectura immediata que mostra la misericòrdia de Jesús perdonant, curant i retornant la vida. La interpretació al·legòrica fa reconèixer en la vídua la imatge de la comunitat dels creients que resta en l'amor de Crist i el difon. Ambrós de Milà (ca. 340-397) ho entén com l'Església que es commou davant els drames de les dones i els homes i es compromet en l'auxili de les persones amb la gràcia dels sagraments, amb el perdó i amb les obres de misericòrdia concretes. La mare adolorida per la mort del fill és l'Església que plora pels pecats dels fills que ha engendrat pel baptisme i desitja que ressorgeixin.

Amb tot això podem veure que la reflexió i vivència de la misericòrdia en l'Església antiga va ser fruit de l'aprofundiment en la Paraula de Déu i de la voluntat de ser-li fidel. No era, per tant, un eslògan o una estratègia promocional sinó la conseqüència d'una lectura orant i compromesa de l'Esclatutur, particularment, dels evangelis.

MISSIONERS DE LA MISERICÒRDIA

Mn. Jaume Gené i Mn. Josep Mateu, nomenats missioners de la Misericòrdia pel papa Francesc

Un total de vint-i-tres preveres i religiosos de les diòcesis amb seu a Catalunya han estat nomenats missioners de la Misericòrdia pel Sant Pare. De la nostra arxidiòcesi han rebut aquest encàrrec Mn. Jaume Gené, rector de la Parròquia de Sant Martí de Tours d'Altafulla i rector del Seminari Menor, i Mn. Josep Mateu, rector de les parròquies de Sant Jaume Apòstol de Riudoms i Santa Caterina Verge i Màrtir de Vinyols i els Arcs, i delegat diocesà per a la pastoral de joventut i les vocacions.

El dimarts dia 9 de febrer el papa Francesc els va donar la benvinguda a Roma per a parlar amb ells del servei que se'ls demana. L'endemà, dia 10 de febrer, Dimecres de Cendra, el Sant Pare va presidir l'eucaristia solemne de l'inici del temps quaresmal conferint-los aquest encàrrec. El Papa demana que «aquests Missioners siguin anunciadors de l'alegria del perdó». «Que se'ls demani celebrar el sagrament de la reconciliació per als fidels», així com també que siguin abans de res predicadors convincents de la misericòrdia.

→ La llista de preveres i religiosos de tot Catalunya es pot trobar al web www.tarraconense.cat

LES OBRES DE MISERICÒRDIA (XI)

Obres espirituals

3. Corregir el qui va errat. La correcció fraterna és una obra de misericòrdia quan es fa des de l'amor i la humilitat. Només reconeixent-nos humils i pecadors no ferirem el proïsme. No vulguem veure la brossa a l'ull del germà i no donar-nos de la biga que hi ha en el nostre. L'evangelista Mateu recull l'ensenyament de Jesús quan diu: «Si el teu germà et fa una ofensa, vé a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà» (Mt 18,15).

càritas

Treballar per a la inserció laboral

Les últimes xifres oficials indiquen que s'ha reduït el nombre d'aturats registrats a tot l'Estat espanyol en 55.790 persones; però en queden encara 4.093.508. Tampoc la precarietat laboral millora, ja que de tots els contractes signats al desembre, els indefinits només han estat el 6,76%. D'altra banda, els beneficiaris de prestacions han disminuït ja que en són 2.162.456, dada que representa una cobertura del 55,25% del total, mentre que l'any anterior va ser del 57,88% i fa dos anys del 61,43%.

Hi ha un consens generalitzat en què la major part dels esforços de l'administració han d'anar dirigits a reduir l'atur i així ho reflecteixen tots els partits en els seus programes. Tant pel que respecta a l'Estat com des del vessant autonòmic i local es prenen mesures per a la creació de llocs de treball. El temps ens dirà quines són les millores reals que han aportat totes aquestes inquietuds socials.

Tanmateix em pregunto si, des del vessant individual, les persones que es troben a l'atur poden fer alguna cosa per a millorar la seva situació. Crec que sí: aprofitar aquest temps per a formar-se, ja que **les persones que estiguin millor preparades se'n sortiran abans i millor**. Una altra bona iniciativa és participar activament en les associacions d'aturats, com la que s'ha constituït recentment a Torredembarra, «Busquem feina», a la qual hem de donar el nostre suport. Aquestes associacions es poden convertir en un punt de trobada per a les persones aturades, per tal d'assessorar-les i també informar-les sobre gestions i tràmits, i d'aquesta manera facilitar la seva reinserció laboral i cercar ocupació.

Opinions autoritzades afirmen que en el nostre país serà molt difícil arribar a uns nivells d'ocupació plena. S'hauran de buscar solucions, ja que no podem permetre que hi hagi persones que no puguin aconseguir una vida digna, tant pels ingressos —han de tenir un mínim assegurat—, com per l'ocupació, sense oblidar que no tenir una feina remunerada no vol dir que no s'hagi de fer res: hi ha un gran nombre de tasques a les ONG's, associacions o comunitats que poden oferir una ocupació gratificant.

Esteve Morros,

responsable de Càritas arxiprestal del Tarragonès Llevant

art

El nostre patrimoni artístic religiós perdut (VIII)

Continuant amb els objectes d'art sacre que van ser robats el mes de març de 1980 del Museu Diocesà de Tarragona, s'hi han d'afegir onze portapaus de plata que no van poder ser recuperats: sis amb la representació del Calvari, un amb un Sant Crist, un altre amb la Mare de Déu de Montserrat, un amb sant Joan Baptista, un altre amb santa Úrsula i santa Columbina i un altre amb un sant no identificat. Tots ells datats entre el segle XVII i el XVIII. Malauradament, no es conserva cap fotografia d'aquests portapaus.

Sofia Mata de la Cruz,

directora del Museu Diocesà de Tarragona

nomenament

El Sr. Arquebisbe ha signat darrerament el següent nomenament:

-Mn. Magí Mejías Sendra, adscrit a la Parròquia de Sant Francesc d'Assís de Tarragona.

Litúrgia de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Setmana I

Diumenge, 14: Diumenge I de Quaresma [Dt 26, 4-10; Salm 90, 1-2.10-11.12-13.14-15; Rm 10, 8-13; Lc 4, 1-13 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 15: [Lv 19, 1-2.11-18; Salm 18, 8-9.10.15; Mt 25, 31-46] *Sant Faustí*

Dimarts, 16: [Is 55, 10-11; Salm 33, 4-5.6-7.16-17.18-19; Mt 6, 7-15] *Sant Elies*

Dimecres, 17: [Jn 3, 1-10; Salm 50, 3-4.12-13.18-19; Lc 11, 29-32] *Els Set sants fundadors de l'Orde dels Servites* (Comm.)

Dijous, 18: [Est 14, 1.3-5.12-14; Salm 137, 1-2a.2bc-3.7c-8; Mt 7, 7-12] *Sant Simeó, bisbe i màrtir*

Divendres, 19: [Ez 18, 21-28; Salm 129, 1-2.3-4ab.4c-6.7-8; Mt 5, 20-26] Dia d'abstinència. *Sant Gabí, prevere i màrtir*

Dissabte, 20: [Dt 26,16-19; Salm 118, 1-2.4-5.7-8; Mt 5, 43-48] *Sant Nemesi*

Diumenge, 21: Diumenge II de Quaresma [Gn 15, 5-12.17-18; Salm 26, 1.7-8a.8b-9abc.13-14; Fl 3,17-4,1 (o bé més breu: 3, 20-4,1); Lc 9, 28b-36 (LE/LH pròpies)]

2016 agenda

Avui, 14 de febrer

—**Celebració de la Mare de Déu de Lourdes organitzada per l'Hospitalitat diocesana.** El Sr. Arquebisbe presidirà una solemne missa a la Catedral de Tarragona, a les 11.00 h, en el decurs de la qual faran el compromís els nous membres admesos durant el darrer any. Seguidament, hi haurà el dinar de germanor.

—**Recés arxiprestal de Quaresma** al Santuari de la Mare de Déu de la Serra, a les 18.00 h, que comptarà amb el grup de música Canta la Teva Fe, en versió acústica. Organitza l'arxiprestat de la Conca de Barberà.

15 de febrer

—**Predicació quaresmal del Sr. Arquebisbe** sobre el tema «Les paraboles de la misericòrdia», a l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, a les 20.00 h. Organitza l'arxiprestat de Tarragona Centre.

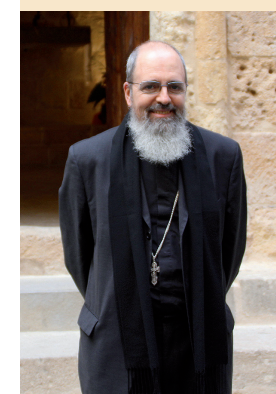
18 de febrer

—**Xerrada quaresmal sobre l'encíclica Laudato si' del papa Francesc**, a càrrec del Dr. F. Xavier Rius, catedràtic de la Universitat Rovira i Virgili. Tindrà lloc a la rectoria d'Altafulla, a les 20.00 h. Organitza l'arxiprestat del Tarragonès Llevant.

20 de febrer

—**Concert simfònic de l'Orquestra de Cambra de Tarragona** a la Catedral de Tarragona, a les 20.00 h. Col·labora la R. i V. Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat, entre d'altres. El preu-donatiu de l'entrada, que es podrà adquirir mitja hora abans del concert a l'entrada del temple, és de 10 €. La recaptació es destinarà a la restauració de la capella de Santa Tecla de la Catedral i a la restauració de les façanes de l'Església i Casa de La Sang.

en un minut

—**P. Manuel Nin, o.s.b., nomenat bisbe.** El Sant Pare ha nomenat exarca —bisbe— dels catòlics grecs de ritus bizantí el P. Manel Nin Güell (El Vendrell, 1956). Actualment, l'Exarc, amb seu a Atenes, té cura pastoral també de cristians iraquians i sirians —de tradició siríaca, sobretot—, refugiats a causa de la guerra al Pròxim Orient. El P. Nin, que va ingressar al Monestir de Montserrat el 20 de setembre de 1975, ha estat rector del Pontifici Col·legi Grec de Roma des de l'any 1999.

l'entrevista

Gmà. Xavier Fortuny Llovera:

«Abracem el futur amb l'esperança de continuar sembrant petites llavors que facin créixer l'Evangelí»

El dia 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, es clausurava a nivell mundial, també a l'arxidiòcesi, l'Any de la Vida Consagrada, un any, com va assenyalar el papa Francesc, amb tres objectius principals: recordar amb gratitud el passat, obrir-se amb confiança al futur i viure amb passió el present. Sobre la vivència d'aquest Any en parlem amb el Gmà. Xavier Fortuny, superior del Col·legi La Salle de Reus.

REDACCIÓ

—**Què ha suposat aquest Any per a la vida consagrada i l'Església?**

Qualsevol any jubilar és un revulsiu. En aquest cas ha estat des de la carta de convocatòria i fins al final un temps per a redescobrir el valor de la vida religiosa dins l'Església. Hem mirat el passat amb agraïment profund per tot allò que van fer els nostres germans i germanes; aquest any l'hem viscut amb moltes iniciatives i trobades que ens han afermat en el nostre compromís de fer visible el rostre de Déu i abraçem el futur amb l'esperança de continuar sembrant petites llavors que facin créixer l'Evangelí.

—**A nivell vocacional, com l'ha viscut?**

Un relectura atenta del decret conciliar Perfectæ caritatis i de l'exhortació apostòlica Vita consecrata m'anima a viure una espiritualitat encarnada i unificada, amb una constant renovació interior que em porta a preguntar-me cada dia en els moments de pregària: «Què és el que em demanes?» i intentar de ser-ne conseqüent.

—**Tot el viscut, a què l'encoratja d'ara en endavant?**

Certament que la vida religiosa passa per un moment crític, almenys en el nostre entorn occidental; no podem viure de l'enyorança de temps passats. Tenim el repte de treballar intercongregacionalment per a refundar la nostra realitat, essent més valents, més flexibles i més agosarats per a fer reviure la vocació cristiana que vam rebre amb el baptisme.

—**Passió Solidària.** Mans Unides i La Passió d'Esparraguera han iniciat un nou projecte de col·laboració per a lluitar contra la pobresa. La proposta s'adreça a grups de parròquia, escoles i altres entitats els quals, a través de l'aportació de l'entrada, col·laboraran amb projectes contra la pobresa. La sortida cultural, solidària i religiosa inclou assistir a la representació, visitar el teatre per dins, un taller de ceràmica i un dinar de germanor, entre d'altres. Per a més informació cal trucar al tel. 647 407 066 (Francesc Alert) o enviar un correu electrònic a espectacle@lapassio.net.